

บทที่ 3

อาณาจักร อดีต ปัจจุบัน อนาคต

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- แสดงความเข้าใจถึงอาณาจักรของพระเจ้าในรูปแบบของอดีต
- แสดงความเข้าใจถึงอาณาจักรของพระเจ้าในรูปแบบของปัจจุบัน
- แสดงความเข้าใจถึงอาณาจักรของพระเจ้าในรูปแบบของอนาคต
- ข้อมูลพื้นฐานปัจจุบันเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจ

“ขณะนั้นพระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า
“ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักร ซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก”

มัทธิว 25:34

บทนี้เสนอภาพรวมของอาณาจักรของพระเจ้าในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และยังเสนอข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับอาณาจักรฝ่ายวิญญาณนี้

พันธสัญญาเดิมและใหม่

มีหัวข้อเรื่องพื้นฐานที่ผูกพันพันธสัญญาเดิมและใหม่เข้าด้วยกัน หัวข้อนั้นคือ อาณาจักรของพระเจ้า และกษัตริย์แห่งอาณาจักรนี้

วลีที่ว่า “อาณาจักรของพระเจ้า” และ “แผ่นดินสวรรค์” ไม่มีปรากฏในพันธสัญญาเดิม มันเป็นภาษาของพันธสัญญาใหม่

แต่คุณจะได้พบเมื่อศึกษาต่อไปถึงประวัติศาสตร์ในอดีตของอาณาจักรของพระเจ้า รากฐานได้ถูกวางไว้แล้วในสมัยพันธสัญญาเดิม รูปแบบปัจจุบันและอนาคตของอาณาจักรของพระเจ้าถูกสร้างขึ้นแล้วบนรากฐานต่างๆ แห่งพันธสัญญาเดิม

อาณาจักรในอดีต

พันธสัญญาเดิม

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นนิรันดร์ หมายความว่าดำรงอยู่เสมอ และจะดำรงต่อไป

“ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และแผ่นดินของพระองค์ ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์”

สดุดี 145:13

อาณาจักรของพระเจ้าดำรงอยู่ก่อนในสวรรค์ เมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลกนี้ก็เป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะให้อาณาจักรของพระองค์ในสวรรค์แผ่ขยายออกสู่โลกที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น

บุคคลที่ถูกเลือก

เพื่อให้พระประสงค์นี้สำเร็จ พระเจ้าทรงสร้างสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์เพื่อเป็นการขยายอาณาจักรของพระองค์ ในสวนเอเดนพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ชายและหญิงคนแรกผู้ที่จะทวีคูณ และเพิ่มพลเมืองในโลกนี้โดยวิธีการเพิ่มผลผลิตขึ้น เขาก็ได้แผ่ขยายอาณาจักรไปทั่วโลก

การทรงสร้างโลกเป็นเครื่องหมายของการเตรียมอาณาจักรของพระเจ้า เพื่อให้เป็นมรดกของมนุษย์

“ขณะนั้นพระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเราจะมารับเอาราชอาณาจักร ซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก”

มัทธิว 25:34

มนุษย์ชายหญิงคู่แรกคือ อาดัมและเอวาได้รับสิทธิในการครอบครองแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นการขยายอาณาจักรของพระเจ้า

“แล้วพระเจ้าตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา ให้ครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และฝูงสัตว์ ให้ปกครองแผ่นดินทั่วไป และสัตว์ต่างๆ ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดิน” พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้นพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์ ตรัสแก่เขาว่า **“จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จงครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกในอากาศ กับบรรดาสัตว์ที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน”**

ปฐมกาล 1:26-28

พระเจ้าไม่ทรงต้องการการรับใช้จากพลเมืองแบบที่ถูกใช้อำนาจบังคับในอาณาจักรของพระองค์ในโลกนี้ พระองค์ต้องการให้มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินของพระเจ้า โดยมีความอิสระในการเลือก ดังนั้น พระองค์จึงได้ตั้งกฎไว้ในอาณาจักรใหม่แห่งนี้

“พระเจ้าจึงทรงบัญชาแก่มนุษย์นั้นว่า “บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้เจ้ากินได้ทั้งหมด เว้นแต่ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว ผลของต้นไม้ไม่นั้นอย่ากิน เพราะในวันใดที่เจ้าขึ้นกินเจ้าจะต้องตายแน่””

ปฐมกาล 2:16-17

กฎหมายนี้มีพื้นฐานบนอิสรภาพแห่งการเลือก การเลือกของมนุษย์จะตัดสินว่าเขาจะได้อาศัยอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าต่อไปหรือไม่

ในปฐมกาลบทที่ 3 คุณอ่านเรื่องราวของการเลือกผิด ซึ่งอาดัมและเอวากระทำลงไปเมื่อเขาทำบาป เขาก็สูญเสียมรดกในอาณาจักรของพระเจ้า เขาสูญเสียชีวิตนิรันดร์และสภาพแวดล้อมที่สวยงามของอาณาจักร

เพราะความบาปจึงมีคำสาปลงบนชาตาน โลกนี้และมนุษย์ คุณอ่านคำสาปเหล่านี้ได้จากปฐมกาลบทที่ 3 โลกนี้ไม่มีสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นการแผ่ขยายแผ่นดินของสวรรค์ที่ไร้รอยตำหนิอีกต่อไป มนุษย์ไม่มีอำนาจครอบครองเหนือโลกอีกต่อไป และเขาถูกแยกออกจากการได้อยู่ต่อหน้าษัตริย์เนื่องจากความบาป

พระเจ้าทรงเสนอการขยายอาณาจักรของพระองค์โดยผ่านทางมนุษย์ แต่มนุษย์ได้ปฏิเสธอำนาจอาณาจักรนี้ มนุษย์ได้สูญเสียมรดกที่ได้เตรียมไว้ให้แก่เขาตั้งแต่การวางรากฐานของโลกชาตานได้เข้าควบคุมโลกนี้

แต่ในช่วงโม่งที่มีดที่สุดนี้ พระเจ้าทรงสัญญาที่จะฟื้นฟูอาณาจักรของพระเจ้าให้แก่มนุษย์ พระเจ้าตรัสแก่ชาตานว่า

“เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเขาด้วย พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแหลกและเจ้าจะทำให้สันเท้าของเขาฟกช้ำ”

ปฐมกาล 3:15

นี่เป็นคำสัญญาครั้งแรกของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะมาในวันหนึ่งและบดขยี้อำนาจของศัตรูคือชาตาน กษัตริย์คือ พระเยซูคริสต์จะบังเกิดมาจากร่างกายของหญิงคนหนึ่ง และโดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ มนุษย์จะได้รับการชำระจากความบาป และบังเกิดใหม่เข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าได้รับชีวิตนิรันดร์ และอ้าลิทธิในมรดกที่ขอบรรรมของเขาอีกครั้งหนึ่ง

ประชากรที่ถูกเลือก

หลังจากมนุษย์ล้มเหลว พระเจ้าทรงเลือกชนชาติหนึ่ง ซึ่งโดยทางชนชาตินี้ พระองค์จะสามารถขยายอาณาจักรของพระองค์ไปทั่วโลกได้

พระเจ้าทรงตั้งอับราฮัมเป็นบรรพบุรุษของชนชาติอิสราเอล พระองค์ให้สัญญามากมาย เกี่ยวข้องกับชนชาติอิสราเอล และบทบาทของเขาในการแผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าไปทั่วโลก คุณอ่านเรื่องของอับราฮัม และพระสัญญาที่ให้แกเขา และชนชาติอิสราเอลได้ในปฐมกาล บทที่ 12 จนถึงบทที่ 25

ชนชาติอิสราเอลถูกเลือกโดยมีเป้าหมายไม่ใช่ให้มีสิทธิพิเศษ เขาถูกเลือกไม่ใช่เพราะว่าเขาดีกว่าชาติอื่นๆ หรือว่าพระเจ้าทรงรักเขามากกว่า แต่เป็นการเลือกเพื่อให้มีความรับผิดชอบ นั่นคือ ความรับผิดชอบในการแผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าไปทั่วโลก

พระเจ้าประทานกฎหมายแห่งอาณาจักรแก่ชนชาติอิสราเอล กฎหมายเหล่านี้ส่วนใหญ่จะถูกบันทึกไว้ในหนังสืออพยพ

กษัตริย์ในโลกนี้ถูกแต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยปกครองอาณาจักรของพระเจ้า

“และบุตรชายทั้งสิ้นของข้าพเจ้า.....พระองค์ทรงเลือกซาโลมอนบุตรข้าพเจ้าให้นั่งบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของเจ้าเหนืออิสราเอล”

1 พงศาวดาร 28:5

ครั้งแล้วครั้งเล่าชนชาตินี้ได้ทำบาปและหันไปหาพระเทียมเท็จ คุณจะอ่านตัวอย่างของความล้มเหลวของเขาได้ในหนังสือผู้วินิจฉัยในพันธสัญญาเดิม

พระเจ้าทรงเปรียบเทียบชาติอิสราเอลเป็นต้นองุ่นในโลกฝ่ายธรรมชาติ อิสราเอลถูกเลือกให้บังเกิด “ผล” แห่งอาณาจักรของพระเจ้า แต่ในที่สุดพระเจ้าตรัสแก่อิสราเอลว่า

“อิสราเอลเป็นเถาองุ่นงอกงามที่เกิดผลอุดม ยิ่งเกิดผลมากขึ้นเท่าใดยิ่งสร้างแท่นบูชา มากขึ้นเท่านั้น เมื่อประเทศของเขาเฟื่องฟูขึ้น เขาก็ยิ่งให้เสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเจริญขึ้น จิตใจของเขาเทียมเท็จ บัดนี้เขาจึงต้องทนรับโทษของความผิด พระองค์จะทรงพังแท่นบูชาของเขา ลง และทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเสีย คราวนี้เขาจะพูดเป็นแน่ว่า “เราจะไม่มีกษัตริย์เพราะเราไม่ยำเกรงพระเจ้า....”

โฮเซยา 10:1-3

“แต่เราได้ปลูกเจ้าไว้เป็นเถาองุ่นอย่างดี เป็นพันธุ์แท้ทั้งนั้น แล้วทำไมเจ้าจึงเสื่อมทรามลงจนกลายเป็นเถาเปรี้ยวไปได้”

เยเรมีย์ 2:21

เพราะว่าเขาปฏิเสธอาณาจักรของพระเจ้า และล้มเหลวในการทำความรับผิดชอบของเขาให้สำเร็จในการแผ่ขยายอาณาจักร อิสราเอลจึงกลายเป็นชนชาติที่ถูกแบ่งแยก เขาถูกแยกเป็นชาติอิสราเอล และยูดาห์ในที่สุดชาติทั้งสองก็พ่ายแพ้ศัตรูและถูกปกครองโดยชาติอื่นในโลกนี้

โดยทางผู้พยากรณ์หลายคน พระเจ้าให้พระสัญญามากมายเกี่ยวกับกษัตริย์ที่จะเสด็จมาและอาณาจักรของพระเจ้าในรูปแบบของอนาคต

พระสัญญาแก่ดาวิด (2 ซามูเอล 7:16, สดุดี 96 และ 98, 22:27-28, 72:7-11, 89:1-4) และ เยเรมีย์ 3:17-18, 23:5-6, 31:31-34

พระสัญญาให้ไว้แก่ผู้พยากรณ์อิสยาห์ : อิสยาห์ 2:2-5, 33:20-22, 35, 62:1-2, 66:7-25

พระสัญญาให้ไว้แก่เอเสเคียล (เอเสเคียล 26:25-30, 37:22-28) โยเอล (โยเอล 2:28) เศคาริยาห์ (เศคาริยาห์ 8:20-23, 12:10, 14:9-17) อาโมส (อาโมส 9:15) และ มีคาห์ 4

มีพระสัญญาอื่นๆ อีกที่ให้เกี่ยวกับราชอาณาจักรนี้เพิ่มเติมจากรายชื่อที่ให้ไว้ข้างต้น

ชาติอิสราเอลรอคอยการเสด็จมาของพระมาซีฮาห์ ผู้ซึ่งจะทำให้พระสัญญายิ่งใหญ่เหล่านี้สำเร็จลง เขารอคอยกษัตริย์ผู้จะปลดปล่อยเขาจากการปกครองของชาติอื่น เขารอคอยราชอาณาจักรซึ่งเขาได้สูญเสียไปให้กลับคืนมาใหม่ในรูปแบบที่มองเห็นได้

อาณาจักรในอดีต

พันธสัญญาใหม่

มีข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญซึ่งผูกพันเรื่องราวเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่

“มีธรรมบัญญัติและผู้เผยวจนะมาจนถึงยอห์น ตั้งแต่นั้นมาเขาก็ประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า และคนทั้งปวงก็ซิงกันเข้าไปในแผ่นดินนั้น”

ลูกา 16:16

คำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมทำนายถึงการที่อาณาจักรและกษัตริย์นี้จะมาถึง พันธสัญญาใหม่ทำให้คำพยากรณ์เหล่านี้สำเร็จลง

พระบัญญัติของพันธสัญญาเดิมได้วางรากฐานสำหรับหลักการของพันธสัญญาใหม่ ซึ่งใช้ปกครองชีวิตในราชอาณาจักรนี้ เมื่อพระเยซูเสด็จมาพระองค์ไม่ได้เลิกล้มพระบัญญัตินี้ แต่มาทำให้สำเร็จและแผ่ขยายหลักการของราชอาณาจักรบนรากฐานนี้

เมื่อยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ยกเสียงขึ้นในถิ่นทุรกันดารของแคว้นยูเดีย และประกาศว่า **“แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”** เขาใช้ภาษาธรรมดาของสมัยนั้น เป็นข้อความภาษาที่ชาติอิสราเอลเข้าใจเนื่องจากความหวังถึงราชอาณาจักรและกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ นั่นได้เป็นดังไฟสุ่มอยู่ในจิตใจของคนยิวทุกคน

“คราวนั้นยอห์นผู้ให้บัพติศมา มาประกาศในถิ่นทุรกันดารแคว้นยูเดียว่า จงกลับใจใหม่เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” ยอห์นผู้ให้บัพติศมาซึ่งกล่าวถึงโดยอัสยาห์ผู้เผยพระวจนะว่า “เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า จงเตรียมมรรคาแห่งพระเป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป”

บุคคลที่ทรงเลือก

ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงเลือกคนหนึ่งเพื่อแผ่ขยายอาณาจักรของพระองค์ไปทั่วโลก แต่อาดามล้มเหลวในการรับผิดชอบนี้

ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์คือ พระเยซู เพื่อแผ่ขยายอาณาจักรในโลกนี้ พระเยซูทรงทำภาระที่ได้รับมอบหมายนี้สำเร็จลง เมื่อพระองค์ทำให้ภาระนี้เป็นเป้าหมายแห่งชีวิตและการรับใช้ของพระองค์

หลังจากที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาถูกจับขังคุกและสิ้นชีวิตแล้ว พระเยซูจึงเริ่มต้นประกาศข้อความของราชอาณาจักร

“ครั้งยอห์นถูกอายัดแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงเทศนาประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าและตรัสว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้ว และแผ่นดินของพระเจาก็มาใกล้แล้ว จงกลับใจเสียใหม่ และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด”

มาระโก 1:14-15

“ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”

มัทธิว 10:7

คำว่า “มาใกล้แล้ว” หมายถึงอะไร ให้มาดูที่คำเดียวกันที่พระเยซูทรงใช้ในข้อความที่ต่างกัน “ลุกขึ้นไปกันเถิด ผู้ที่อายัดเรามาใกล้แล้ว”

มัทธิว 26:46

เมื่อพระเยซูพูดถึงคนที่จะทรยศพระองค์ว่า “มาใกล้แล้ว” พระองค์หมายความว่าคนนั้น (ยูดาส) ได้มาถึงแล้ว คำนี้หมายถึงการทรยศมาถึงแล้ว

เมื่อพระเยซูกล่าวว่าแผ่นดินสวรรค์ “มาใกล้แล้ว” หมายถึงว่า ราชอาณาจักรนี้ได้มาถึงแล้ว พระเยซูใช้เวลาทั้งหมดในชีวิตของพระองค์เพื่อให้ประชาชนฟังว่าแผ่นดินได้มาแล้ว ทรงสอนหลักการของการมีชีวิตในอาณาจักรนี้ และอธิบายว่าคนทั้งชายหญิงจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าได้อย่างไร

แต่แม้ว่าอาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้แล้ว แต่ก็ไม่ได้มาในรูปแบบที่มองเห็นได้

“เมื่อพวกฟาริสีทูลถามพระองค์ว่า แผ่นดินของพระเจ้ามาถึงเมื่อไร พระองค์ตรัสตอบ เขาว่า “แผ่นดินของพระเจ้าไม่ม้ด้วยนิมิตที่จะสังเกตได้ และเขาจะไม่พูดว่า “มาดูนี้” หรือ “ไปดูโน่น” เพราะดูเถิด แผ่นดินของพระเจ้าอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย”

ลูกา 17:20-21

คำอุปมาของพระเยซูเกี่ยวกับอาณาจักรนี้ได้ให้ภาพของเมล็ดผักกาดที่ซ่อนอยู่ในแผ่นดิน เป็น ชุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้ และไข่มุกที่ราคามากซ่อนไว้ ในรูปแบบทั้งหมดนี้ อาณาจักรมีอยู่ในปัจจุบันแต่ยัง มองไม่เห็น

ชาวอิสราเอลคาดหวังให้อาณาจักรของพระเจ้ามาในรูปแบบที่มองเห็นได้ มาด้วยเสียงแตร อึกทึก ปกครองทั่วไปโดยกษัตริย์ที่ทรงอำนาจและที่มองเห็นได้

“เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินเหตุการณ์นั้น พระองค์ได้ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟัง ต่อไป เพราะพระองค์เสด็จมาใกล้กรุงเยรูซาเล็มแล้ว และเพราะเขาทั้งหลายคิดว่าแผ่นดิน ของพระเจ้ามาปรากฏโดยพลัน”

ลูกา 19:11

คำอุปมาที่พระเยซูเล่าถึงเรื่องเจ้านายองค์หนึ่งเดินทางไปประเทศไกลจะกลับมารับอาณาจักร ของพระองค์ เมื่อพระเยซูเสด็จมาใกล้กรุงเยรูซาเล็มพระองค์พยายามเตรียมประชาชนเพื่อ การ สิ้นพระชนม์ของพระองค์ที่จะมาถึงโดยคำอุปมานี้ พระองค์ได้เปิดเผยว่าอาณาจักรในรูปแบบที่ มองเห็นได้จะถูกเลื่อนออกไปจนกว่าพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา อาณาจักรนี้ก็จะถูกตั้งขึ้น

แต่ชาวอิสราเอลเชื่อว่ากษัตริย์ที่แท้จริงจะมาตั้งอาณาจักรที่เห็นด้วยสง่าราศีแห่งรูปแบบที่ มองเห็นได้ อย่างทันทีทันใดเหมือนเมื่อเดิมที่เคยอยู่ภายใต้กษัตริย์ดาวิด พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่ กษัตริย์ดาวิดว่า

“เขาจะเป็นผู้สร้างนิเวศน์เพื่อนามของเรา และเราจะสถาปนาบัลลังก์แห่ง ราชอาณาจักรของเขาให้อยู่เป็นนิตย์”

2 ซามูเอล 7:13

เมื่อพระเยซูทรงลาเข้าไปในเยรูซาเล็ม ประชาชนต่างก็ยินดี และถวายเกียรติแด่พระองค์ใน สหุณณะกษัตริย์ พวกเขาคิดว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อตั้งอาณาจักรที่มองเห็นได้ โดยมีเยรูซาเล็มเป็นเมือง หลวงตามที่มีคำพยากรณ์ไว้ในสมัยพันธสัญญาเดิม

โดยเหตุนี้เอง เขาจึงถวายเกียรติแด่พระองค์ในสหุณณะกษัตริย์ พระองค์เสด็จเข้าไปในเมือง เขา พากันร้องว่า

“ความสุขสวัสดิมงคล จงมีแด่แผ่นดินของดาวิด บรรพบุรุษของเราที่จะมาตั้งอยู่ ไส้ชัน นานในที่สุด”

มาระโก 11:10

แต่อาณาจักรยังไม่มาตั้งอยู่ให้มองเห็นได้ พระเยซูให้คำอุปมาเกี่ยวกับเชื้อที่อยู่ในขนมปัง เพื่อแสดงถึงภาพการแผ่ขยายอาณาจักร (มัทธิว 13:33) อาณาจักรจะมาถึงโดยการเจริญเติบโตอย่างเงียบๆ และมั่นคงเหมือนเชื้อองุ่นที่แผ่กระจายไปทั่วก่อนขนมปัง

พระเยซูได้ให้คำอุปมาเรื่องเจ้านายผู้ไปยังเมืองไกลและภายหลังได้กลับมาเพื่อรับอาณาจักรของพระองค์

แต่อิสราเอลไม่เข้าใจคำอุปมาต่างๆ ของอาณาจักรนี้ เพราะเหตุว่าพระเยซูไม่ได้มาตั้งอาณาจักรที่เห็นได้อย่างทันทีทันใด ในเวลาต่อมาไม่นานประชาชนหมู่เดียวกันนี้ผู้ที่ได้ต้อนรับพระองค์เป็นกษัตริย์ก็ได้ปฏิเสธพระองค์ เขาหันหลังให้พระองค์ และเรียกร้องให้ตรึงกางเขนพระองค์เสีย

อาณาจักรถูกเลื่อนออกไป

เมื่อพระเยซูเสด็จมายังโลกนี้ อาณาจักรของพระเจ้า “มาใกล้แล้ว” แต่เพราะว่าไม่ได้มาในรูปแบบที่เขาคาดหวังไว้ ชาวยิวจึงปฏิเสธทั้งพระองค์และอาณาจักรของพระองค์ด้วย

“พระองค์ได้เสด็จมายังบ้านเมืองของพระองค์ และชาวบ้านชาวเมืองของพระองค์ ไม่ได้ต้อนรับพระองค์ แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า ซึ่งในฐานะนั้นเป็นผู้ที่มีได้เกิดจากเลือดเนื้อ หรือกาม หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า”

ยอห์น 11:11-13

เพราะการปฏิเสธนี้เอง พระเยซูประกาศว่าอาณาจักรของพระเจ้าถูกนำออกไปจากอิสราเอล และถูกมอบให้แก่ประชาชนผู้ที่จะเกิดผลของความชอบธรรม

“เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะต้องเอาไปจากท่าน ยกให้แก่ชนชาติหนึ่งซึ่งจะกระทำให้ผลเจริญสมกับแผ่นดินนั้น”

มัทธิว 21:43

พระเยซูหมายความว่า ข้อความแห่งอาณาจักรจะถูกนำไปให้แก่ชนต่างชาติ (ทุกๆ ชาติ นอกจากอิสราเอล) เพราะว่าเขาพร้อมที่จะรับและตอบสนองต่อข้อความนี้

พระเยซูตรัสว่าชนชาติอิสราเอลและเยรูซาเล็ม เมืองหลวงจะตกอยู่ใต้การพิพากษา

“เขาจะล้มลงด้วยคมดาบและต้องถูกกวาดเอาไปเป็นเชลยทั่วทุกประชาชาติ และคนต่างชาติจะเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าเวลากำหนดของคนต่างชาตินั้นจะครบถ้วน”

ลูกา 21:24

เพราะเหตุที่อิสราเอลปฏิเสธทั่วราชอาณาจักรและกษัตริย์นี้ ทำให้การตั้งราชอาณาจักรที่มองเห็นได้ถูกเลื่อนกำหนดออกไป จนกว่ากษัตริย์จะเสด็จกลับมาอีก

การเสด็จมาอีกครั้งนี้เรียกว่า การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ มีเหตุการณ์มากมายที่บอกไว้ในพระคัมภีร์ ซึ่งจะเกิดขึ้นในเวลาที่จะมาถึงกลับมา คุณจะเรียนถึงสิ่งเหล่านี้ เมื่อคุณศึกษาเรื่องอนาคตของอาณาจักรของพระเจ้าต่อไปในบทนี้

ประชาชนที่ถูกเลือก

ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงเลือกชาติอิสราเอลเป็นชาติที่ทำให้ราชอาณาจักรนี้แผ่ขยายออกไป แต่อิสราเอลล้มเหลวเขาทำภาระนี้ไม่สำเร็จ

ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าทรงเลือกคริสตจักรคือ ผู้ที่ต้อนรับและตอบสนองต่อข่าวประเสริฐให้เป็นหน่วยงานร่วมซึ่งจะแผ่ขยายอาณาจักรของพระองค์

อัครทูตเปาโลผู้ซึ่งถูกเลือกจากพระเจ้าให้นำข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรไปยังคนต่างชาติได้เขียนไว้ว่า

“ทรงโปรดประทานพระคุณนี้แก่ข้าพเจ้าผู้เป็นคนเล็กคนน้อยที่สุดในพวกธรรมิกชนทั้งหมด ทรงให้ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่างชาติถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์อันหาที่สุดไม่ได้ และทำให้คนทั้งปวงเห็นแผนงานแห่งความล้ำลึก ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้าผู้ทรงสร้างสารพัดทั้งปวง ประสงค์จะให้เทพผู้ปกครองและศักดิ์เทพในสวรรค์สถานรู้จักปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้าทางคริสตจักร ณ บัดนี้ ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดรของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จแล้วในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา”

เอเฟซัส 3:8-11

จงจำไว้ว่าราชอาณาจักรนี้พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้ให้มนุษย์ตั้งแต่วางรากสร้างโลก พระเจ้าได้เลือกคริสตจักรให้เปิดเผยความล้ำลึกของราชอาณาจักรนี้แก่ทุกชาติในโลก

โดยวิธีนี้ เป้าหมายนิรันดรของพระเจ้าก็จะสำเร็จผลลงได้

“พระเจ้าได้ทรงโปรดให้เรา รู้ความล้ำลึกในพระทัยของพระองค์ตามพระเจตนารมณ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงดำริไว้ในพระคริสต์ประสงค์ว่า เมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์ และในแผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์”

เอเฟซัส 1:9-10

คริสตจักรเป็นพระกายร่วมกันซึ่งจะเป็นที่แผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าไปทั่วโลก จงศึกษาตารางต่อไปนี้

องค์การสากล-----> อาณาจักร

องค์การท้องถิ่นที่มองเห็นได้

ซึ่งเป็นที่แผ่ขยายอาณาจักร -----> คริสตจักร

คนแต่ละคนซึ่งประกอบ

ขึ้นเป็นคริสตจักร -----> ผู้เชื่อทั้งหลาย

พระเยซูทรงมอบหมายภารกิจแก่คริสตจักร

“เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”

มาระโก 16:15

พระองค์จากคริสตจักรไปพร้อมกับพระสัญญาว่า

“ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจะได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง”

มัทธิว 24:14

พระองค์เตรียมผู้เชื่อด้วยฤทธิ์อำนาจที่จะทำภารกิจนี้ให้สำเร็จ

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่านทั้งหลาย และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็มทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

เป้าหมายสุดท้ายก็คือสรรพสิ่งจะถูกนำมาอยู่ภายใต้กษัตริย์อีก คือ พระเยซูคริสต์ ผู้จะเสด็จกลับมาเพื่อตั้งราชอาณาจักรที่มองเห็นได้

ราชอาณาจักรในปัจจุบัน

พระเยซูสอนว่า **“อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ในท่าน”** นั่นคือกษัตริย์อยู่ที่ไหน อาณาจักรอยู่ที่นั่น ที่ใดที่กษัตริย์อยู่และมีผู้รับรู้การปกครองของพระองค์ อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ที่นั่น

อาณาจักรของพระเจ้าคือ บริเวณขอบเขตแห่งการปกครองของพระเจ้า อาณาจักรของพระองค์ที่อยู่ในโลกนี้คือ อาณาบริเวณที่มีผู้ยอมรับการปกครองของพระองค์ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตาม
จงจำไว้ว่าตั้งแต่การกบฏของซาตานในสวรรค์ ก็ได้มีสงครามเกิดขึ้นระหว่างอาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรของซาตาน

โลกนี้เป็นฉากของการกบฏของโลกต่อพระเจ้า โดยทางความบาปของมนุษย์ คำสาปได้มาสู่โลก และซาตานก็ถือโอกาสพยายามที่จะตั้งอาณาจักรที่ชั่วร้ายของมัน

เป็นที่แน่ชัดว่า ซาตานที่อำนาจควบคุมอาณาจักรของโลก เมื่อมันล่อลวงพระเยซูว่า

“อีกครั้งหนึ่งมันจะได้นำพระองค์ขึ้นไปบนภูเขาอันสูงยิ่งนัก และได้แสดงบรรดาราชอาณาจักรในโลก ทั้งความรุ่งเรืองของราชอาณาจักรเหล่านั้นให้พระองค์ทอดพระเนตรแล้วได้ทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านจะกราบลงนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน” พระเยซูจึงตรัสตอบว่า “อ้ายซาตานจงไปเสียให้พ้น” เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “จงกราบนมัสการพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว””

มัทธิว 4:8-10

แต่พระเจ้าไม่ได้เมินเฉยต่อพระราชอำนาจสูงสุดของพระองค์ในฐานะกษัตริย์เมื่อมนุษย์กบฏต่อพระองค์ พระองค์ประกาศจุดประสงค์ของพระองค์ที่จะตั้งราชอาณาจักรนี้ว่า

“และในสมันของพระราชานี้ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่งซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้ หรือราชอาณาจักรนั้นจะไม่ตกไปแก่ชนชาติอื่น ราชอาณาจักรนั้นจะกระทำให้ราชอาณาจักรเหล่านี้แตกเป็นชิ้นๆ ถึงอวสานและราชอาณาจักรนั้นจะตั้งมั่นอยู่เป็นนิรันดร์”

ดาเนียล 2:44

แต่อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ที่นี้และขณะนี้ด้วย ไม่ใช่สิ่งที่จะในอนาคต ซึ่งเราไม่อาจรู้ได้จนกว่าจะตั้งให้เห็นได้ในตอนสิ้นโลก

การปกครองของกษัตริย์ผู้นี้เป็นที่ยอมรับรู้ในปัจจุบันในหัวใจของผู้เชื่อแต่ละคน

การปกครองของกษัตริย์ผู้นี้เป็นที่รับรู้ในคริสตจักรแท้จริงของพระเยซูคริสต์

ในปัจจุบัน ราชอาณาจักรนี้อยู่ที่ใดก็ตามที่มีคนรักพระเจ้า บังเกิดเข้าสู่อาณาจักร รับเอาหลักการและวิถีการดำเนินชีวิตของกษัตริย์และยอมรับการครองราชย์ของพระเยซูคริสต์เจ้าในฐานะกษัตริย์

กล่าวกันว่าในขณะนี้อาณาจักรนี้เป็น **“สิ่งล้าลึก”** (มาระโก 4:1) เพราะว่าไม่อยู่ในขอบเขตอำนาจธรรมชาติที่จะสังเกตเห็นได้

“แผ่นดินของพระเจ้าไม่มาด้วยนิมิตที่จะสังเกตเห็นได้”

ลูกา 17:20

ในปัจจุบันนี้อาณาจักรเป็นเพียงส่วนที่มองเห็นในฝ่ายวิญญาณในโลกนี้ มันได้ถูกตั้งขึ้นแล้วทางวิญญาณ แต่ยังมองไม่เห็นในโลกนี้

ในปัจจุบันนี้ราชอาณาจักรที่มองเห็นได้ของพระเจ้าอยู่ในสวรรค์ ซึ่งไม่ใช่ท้องฟ้าที่อยู่เหนือเราขึ้นไป

เป็นสวรรค์ที่พระเยซูทรงอยู่ก่อนที่จะเสด็จมาในโลกนี้ (ยอห์น 17:5) เป็นสวรรค์ที่พระองค์เสด็จขึ้นไปภายหลังการฟื้นจากความตาย (กิจการ 1:9-11)

สวรรค์คือที่ประทับของพระเจ้า พระเยซู และทูตสวรรค์ในรูปแบบที่มองเห็นได้

สวรรค์คือที่ที่พระเยซูทรงคอยอยู่จนกว่าจะถึงเวลาที่เสด็จกลับมาสู่โลก เพื่อตั้งราชอาณาจักรในรูปแบบที่ถาวรและมองเห็นได้

ขณะที่พระองค์ทรงรอคอยในสวรรค์ พระเยซูทรงทำหน้าที่เป็นผู้ที่อธิษฐานเผื่อ พระองค์ประทับอยู่ขวามือของพระเจ้าและอธิษฐานเผื่อผู้เชื่อทั้งหลายที่อยู่ในโลก (ฮีบรู 7:25)

อาณาจักรในอนาคต

แม้ว่าพระเยซูจะบอกสาวกว่าอาณาจักรอยู่ใกล้แล้ว และอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย พระองค์ก็ยังทรงกล่าวถึงอาณาจักรในรูปแบบของอนาคตด้วย พระองค์บอกสาวกให้อธิษฐานว่า

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่”

มัทธิว 6:10

สาวกต่างก็คาดหวังให้พระเยซูตั้งอาณาจักรที่จะมาถึงหรือในอนาคตก่อนที่จะมาอย่างไม่กาเขน เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์ ความหวังของพวกเขาที่สูญสิ้นไป

ภายหลังจากที่พระองค์ฟื้นจากความตาย ความหวังของเขาก็ก่อตัวขึ้นอีกในช่วงเวลาระหว่างการฟื้นจากความตายและการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระเยซูตรัสถึงหลายสิ่งเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งกระตุ้นให้สาวกถามพระองค์ว่า

“พระองค์เจ้าข้า พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้นใหม่ให้แก่ชนอิสราเอลในครั้งนี้หรือ”

กิจการ 1:6

ราชอาณาจักรนี้จะมาถึงแน่นอน แต่เวลาของการตั้งอาณาจักรขึ้นใหม่นั้นขึ้นอยู่กับพระบิดา พระเยซูทรงกล่าวถึงหลายสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นบนโลกก่อนที่ราชอาณาจักรจะตั้งขึ้นในรูปแบบครั้งสุดท้าย หมายถึงคำพูดเหล่านี้ถูกเปิดเผยเพื่อช่วยให้เราสำนึกได้เมื่อเวลาใกล้เข้ามา

คุณจะอ่านเกี่ยวกับหมายสำคัญนี้ได้ ใน มัทธิว บทที่ 24 และ 25 มาระโกบทที่ 13 และลูกา 17:20-37, 21:8-36

พระเยซูบอกสาวกว่าเมื่อสิ่งเหล่านี้เริ่มเกิดขึ้นก็เป็นหมายสำคัญว่าการกลับมาของอาณาจักรที่มองเห็นได้ใกล้เข้ามาแล้ว

“เช่นนี้แหละ เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น ก็ให้รู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะถึงแล้ว”

ลูกา 21:31

“ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจะได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยาน แก่บรรดาประชาชาติแล้วที่สุดปลายจะมาถึง”

มัทธิว 24:14

พระเยซูจะเสด็จกลับสู่โลก

“พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น”

กิจการ 1:11

พระเยซูจะทำให้อาณาจักรทุกแห่งพ่ายแพ้ต่อพระองค์

“ต่อจากนั้นจะเป็นวาระที่สุด บัดนั้นพระคริสต์จะทรงมอบแผ่นดินไว้แก่พระบิดาเจ้า เมื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายเทพผู้ปกครอง ศักดิ์เทพ และอิทธิเทพหมดแล้ว เพราะว่าพระองค์จะต้องทรงปกครองอยู่ก่อนจนกว่าพระองค์จะได้ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้นให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์”

1 โครินธ์ 15:24-25

“และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงๆ เสียงกล่าวดังๆ ในสวรรค์ว่า “ราชอาณาจักรแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์”

วิวรณ์ 11:15

ซาตานและพลเมืองของอาณาจักรของมันก็จะพ่ายแพ้ด้วย

“ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟ และกำมะพันธ์ที่สัตว์ร้ายและคนปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะตกอยู่ในนั้นและมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิรันดร์”

วิวรณ์ 20:10

ชาติต่างๆ ชาติจะเข้ามาสู่ราชอาณาจักรนี้ :

“เราบอกท่านทั้งหลายว่า คนเป็นอันมากจะมาจากทิศตะวันออกและทิศตะวันตก จะมาร่วมสื่กับกับอับราฮัมและอิสอัค และยาโคบในแผ่นดินสวรรค์”

มัทธิว 8:11

ประชาชาติจะยอมรับว่าพระเยซูเป็นกษัตริย์

“เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูง และได้ประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์ เพื่อพระนามนั้นทุกเข้าในสวรรค์ที่แผ่นดินโลก ใต้พื้นแผ่นดินโลก

จะคุกเข่าลงกราบ และเพื่อทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าอัน
เป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า”

ฟิลิปปี 2:7-11

มนุษย์ทุกคนที่ยังมีชีวิตอยู่และที่ตายแล้วจะถูกพระเจ้าพิพากษา

“ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระเยซูคริสต์ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและ
คนตาย โดยอ้างถึงการที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏและแผ่นดินของพระเจ้าว่า”

2 ทิโมธี 4:1

“ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้่น้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และ
หนังสือต่าง ๆ ก็เปิดออก หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือชีวิตและผู้ที่ยังมีชีวิต
ทั้งหมดก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น และตามที่เขาได้กระทำ ทะเล
ก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและแดนมรณาก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในแดน
นั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน”

“และถ้าผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปนบิงไฟ”

วิวรณ์ 21:12, 13:15

พระเยซูเล่าคำอุปมาเกี่ยวราชอาณาจักรว่า เป็นเหมือนอวยใหญ่ที่เหวี่ยงลงไปนทะเล และ
รวบรวมปลาทุกชนิด เมื่ออวนถูกลากเข้ามา เขาก็แยกปลาดีออกจากปลาที่ไม่ดี

มัทธิว 13:47,48

พระองค์ยังตรัสถึงราชอาณาจักรว่าเป็นเหมือนข้าวสาลี และข้าวละมานที่ขึ้นพร้อมกันไป แต่ในที่สุด
ข้าวสาลีจะถูกแยกออกจากข้าวละมาน

มัทธิว 13:24-30, 36-42

โดยการยกตัวอย่างข้าวละมานปนกับข้าวสาลี พระเยซูทรงสอนว่าอาณาจักรของพระเจ้ามาถึง
แล้ว แต่คนชั่วร้ายยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน เพียงชั่วครู่หนึ่งเท่านั้นที่คนสองชนิดอยู่ปะปนกัน แต่ในเวลา
พิพากษาจะมีการแบ่งแยกคนทั้งสองชนิดออกจากกัน

คำอุปมาทั้งสองนี้พูดถึงการแบ่งแยกซึ่งจะเกิดขึ้นในเวลาการพิพากษา ผู้ที่บังเกิดใหม่เข้าสู่
ราชอาณาจักรจะเป็นที่ยอมรับเข้ามาในอาณาจักรที่มองเห็นได้ในรูปแบบสุดท้าย พวกที่เหลือนอกนั้นจะ
ถูกเหวี่ยงทิ้งออกจากราชอาณาจักร

“เมื่อท่านทั้งหลายจะเห็นอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และบรรดาผู้เผยพระวจนะใน
แผ่นดินของพระเจ้า แต่ตัวท่านเองถูกขับไล่ไสส่งออกไปภายนอก ที่นั่นจะมีการร้องไห้ขับ
เขี้ยวเคี้ยวฟัน”

ลูกา 13:28

ในที่สุดอาณาจักรของพระเจ้าจะตั้งขึ้นในรูปแบบที่มองเห็นได้

“ราชอาณาจักร ศักดิ์ศรี กับราชอาณาจักร เหน้ามามอบไว้กับท่าน เพื่อบรรดาชนชาติ
ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลายจะปรนนิบัติท่าน ราชอาณาจักรของท่านเป็น
ราชอาณาจักรนิรันดร์ ซึ่งจะไม่สิ้นสุดไป และแผ่นดินของท่านเป็นแผ่นดินซึ่งจะไม่ถูกทำลาย
เลย”

ดาเนียล 7:14

ผู้เชื่อที่แท้จริงจะครอบครองร่วมกับพระเยซูในราชอาณาจักรนี้

“ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเราเหมือนกับที่เรามีชัยชนะ
แล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์”

วิวรณ์ 3:21

จะมีสวรรค์ใหม่และโลกใหม่ คุณอ่านคำบรรยายถึงสวรรค์ใหม่และโลกใหม่ในวิวรณ์ บทที่ 21
และ 22 เยรูซาเล็มจะเป็นพระบัลลังก์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจอมเจ้านาย และชาติทุกชาติจะถูกรวบรวมเข้า
ภายใต้เยรูซาเล็ม

“ในครั้งนั้นจะเรียกกรุงเยรูซาเล็มว่าเป็นพระที่นั่งของพระเจ้า และบรรดาประชาชาติ
จะรวบรวมกันเข้ามาหายังพระพักตร์ของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะไม่ติดตามใจ
อันชั่วของเขาอย่างใดอีกต่อไป”

เยเรมีย์ 3:17

บทสรุป

ให้เราสรุปอดีต ปัจจุบัน และอนาคตของอาณาจักรของพระเจ้า
จงศึกษาตารางเหล่านี้ แล้วศึกษาบทสรุปเกี่ยวกับตารางนี้

-----อาณาจักรของพระเจ้าในสวรรค์----->

อาณาจักรของพระเจ้ามีอยู่แล้วในสวรรค์ก่อนการทรงสร้างโลก

พระเจ้าทรงสร้างโลกเพื่อแผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์ทรงเลือกมนุษย์เป็นเครื่องมือในการแผ่ขยายอาณาจักรของพระองค์ แต่มนุษย์ทำภารกิจนี้ไม่สำเร็จ

ต่อมาพระเจ้าทรงเลือกชนชาติหนึ่งซึ่งจะแผ่ขยายอาณาจักรของพระองค์ แต่อิสราเอลทำภารกิจนี้ไม่สำเร็จ เขาพากันหันไปหาพระของชาวโลกและยอมรับมาตรฐานของโลกแทนหลังการของอาณาจักร

ต่อมาพระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์คือ พระเยซูคริสต์ซึ่งอาดามมนุษย์คนแรกล้มเหลว มนุษย์ที่สองคือพระเยซูทรงกระทำสำเร็จ พระองค์ทรงนำอาณาจักรของพระเจ้าเข้ามาในโลกนี้ พระเยซูประทานหนทางที่มนุษย์จะอาศัยอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า โดยการบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ และอาณาจักรนี้ดำรงอยู่ในเขาแม้ว่าขณะนี้เขายังมีชีวิตอยู่ในโลกฝ่ายธรรมชาติ

เพราะเหตุว่ากษัตริย์และราชอาณาจักรของพระองค์ได้รับการปฏิเสธ การตั้งราชอาณาจักรที่มองเห็นได้ก็ถูกเลื่อนออกไปจนกว่าจะมีการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง

เพื่อแผ่ขยายข้อความหรือ “ข่าวประเสริฐ” ของอาณาจักร พระเจ้าทรงเลือกคริสตจักร คริสตจักรเป็นเครื่องมือซึ่งจะนำข้อความของอาณาจักรออกไปแบ่งปันแก่ชนชาติต่างๆ ในโลก

ที่ซึ่งชนชาติแรกคืออิสราเอลล้มเหลว คริสตจักรจะกระทำให้สำเร็จได้ เมื่อข่าวประเสริฐของราชอาณาจักรถูกประกาศไปทั่วโลก การที่กษัตริย์จะเสด็จกลับมาครั้งที่สองก็จะเกิดขึ้น อาณาจักรของพระเจ้า จะถูกตั้งขึ้นในรูปแบบสุดท้ายที่มองเห็นได้ อาณาจักรอื่นๆ ในโลกนี้จะพ่ายแพ้ไป

ข้อมูลเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

คุณได้เรียนถึงอดีต ปัจจุบัน และอนาคตของอาณาจักรของพระเจ้าแล้ว

ต่อไปนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานอื่นๆ เกี่ยวกับอาณาจักรนี้

อาณาจักรถูกปกครองโดยพระเจ้าจากบัลลังก์ของพระองค์ในสวรรค์

“พระเจ้าทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์ไว้ในฟ้าสวรรค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ครองทุกสิ่งอยู่”

สดุดี 103:19

ปกครองโดยกษัตริย์ผู้ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

“พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาเวลานี้และเวลาวันนี้ และต่อๆ ไปเป็นนิกาล”

ฮีบรู 13:8

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นนิรันดร์

“ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และการครอบครอง(แผ่นดิน) ของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์”

สดุดี 145:134

“และท่านจะครอบครองพงศ์พันธุ์ของยาโคบสืบไปเป็นนิตย์ และแผ่นดินของท่านไม่รู้จักสิ้นสุดเลย”

ลูกา 1:33

“แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่เป็น นิตย์นิรันดร์ พระคทาแห่งแผ่นดินของพระองค์ก็เป็นคทาเที่ยงธรรม”

ฮีบรู 1:8

“หมายสำคัญของพระองค์ใหญ่ยิ่งสักเท่าใด การอัศจรรย์ของพระองค์ก่อปรด้วยฤทธานุภาพปานใด แผ่นดินของพระองค์เป็นแผ่นดินถาวรเป็นนิตย์ และราชอาณาจักรของพระองค์นั้นดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ”

ดาเนียล 4:3

อาณาจักรของพระเจ้าไม่ถูกเคลื่อนย้าย สั่นคลอนหรือทำลายได้

“เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้แผ่นดินที่ไม่หวั่นไหวมาแล้ว ก็ให้เราขอบพระคุณพระเจ้า เพื่อ เราจะได้ปฏิบัติตามขอบพระทัยของพระองค์ด้วยความเคารพและยำเกรง”

ฮีบรู 12:28

อาณาจักรของพระเจ้าถูกเตรียมไว้สำหรับผู้เชื่อตั้งแต่วางรากสร้างโลก

“ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งได้ เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก”

มัทธิว 25:34

พระเจ้าต้องการให้เราได้รับอาณาจักรเป็นมรดก

“ฝูงแกะเล็กน้อยเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระบิดาของเราขอบพระทัยจะประทาน แผ่นดินให้แก่ท่าน”

ลูกา 12:32

“และบิดาได้ทรงจัดเตรียมแผ่นดินมอบให้แก่เราอย่างไร เราก็จัดเตรียมมอบอะไร ให้แก่ท่านทั้งหลายเหมือนกัน

ลูกา 22:29

อาณาจักรเป็นของพระเจ้า

“เพราะอำนาจการปกครองเป็นของพระเจ้า และพระเจ้าทรงครอบครองเหนือบรรดาประชาชาติ”

สดุดี 22:28

“เหตุว่าราชอำนาจ (อาณาจักร) และฤทธิ์เดชและพระสิริเป็นของพระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์ อาเมน”

มัทธิว 6:13

“และพระเจ้าจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอก”

เศคาริยาห์ 14:9

“จะมีคนมาจากทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศใต้ จะมาร่วมสร้างในแผ่นดินของพระเจ้า”

ลูกา 13:29

อาณาจักรของพระเจ้าไม่ใช่อาณาจักรของโลกนี้

“พระเยซูตรัสตอบว่า “ราชอำนาจ (อาณาจักร) ของเรามีได้เป็นของโลกนี้ ถ้าราชอำนาจ (อาณาจักร) ของเรามาจากโลกนี้ คนของเราก็คงจะได้ต่อสู้ไม่ให้เราตกอยู่ในเงื้อมมือของพวกเขา”

ยอห์น 18:36

อาณาจักรของพระเจ้าขึ้นอยู่กับหลักการฝ่ายวิญญาณ

“เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้านั้นไม่ใช่การกินและการดื่ม แต่เป็นความชอบธรรมและสันติสุข และความชื่นชมยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์”

โรม 14:17

“เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้ามิใช่เรื่องคำพูด แต่เป็กรื่องฤทธิ์เดช”

1 โครินธ์ 4:20

เพราะเหตุว่าอาณาจักรเป็นฝ่ายวิญญาณ จึงไม่สามารถเข้าไปรับมรดกได้ด้วยเนื้อและเลือด

“ดูก่อนที่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่า เนื้อและเลือดจะมีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ และสิ่งซึ่งเน่าเปื่อยจะมีส่วนในสิ่งที่ไม่รู้จักเน่าเปื่อยไม่ได้”

1 โครินธ์ 15:50

“พระเยซูคริสต์ตอบเขาว่า เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะ
เข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

ยอห์น 3:3,5

มีกุญแจฝ่ายวิญญาณที่จะเข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้า

“เรามอบกุญแจแผ่นดินสวรรค์ไว้ให้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็
จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์
ด้วย”

มัทธิว 16:19

ซึ่ง “กุญแจเข้าสู่อาณาจักร” นี้เองที่จะอธิบายในบทต่อไป

บททดสอบตนเองบทที่ 3

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจของบทนี้ จากความจำ

2. จงสรุปสั้น ๆ ประวัติศาสตร์ในอดีตของอาณาจักรของพระเจ้าในแผ่นกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง
3. ในแผ่นกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง จงสรุปสั้น ๆ ถึงอาณาจักรของพระเจ้าในปัจจุบัน
4. ในแผ่นกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง จงสรุปสั้น ๆ ถึงอนาคตของอาณาจักรของพระเจ้า
5. ทบทวนข้อมูลเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งให้ไว้ในบทนี้ แล้วดูว่าคุณจะเขียนจากความทรงจำได้มากเพียงใด

คำตอบบททดสอบ บทที่ 3

1. “ขณะนั้นพระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักร ซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก””

มัทธิว 25:34

2. เปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับบรรยายเรื่องประวัติศาสตร์ในอดีตของอาณาจักรของพระเจ้าในหน้าที่.....
3. เปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำบรรยายเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าในปัจจุบัน ในหน้าที่.....
4. เปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำบรรยายเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าในอนาคต ในหน้าที่.....
5. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าในหน้าที่.....

เพื่อการศึกษาค้นต่อไป

ตามที่คุณได้เรียนมาจากหลักสูตรนี้ มีอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ 2 อาณาจักร และคนแต่ละคนอาศัยอยู่ในอาณาจักรใดอาณาจักรหนึ่ง ตราบใดที่คุณยังอยู่ในโลกนี้ คุณก็ต้องมีชีวิตอยู่ในอาณาจักรของโลกนี้ด้วย หมายถึงว่าคุณจะอาศัยอยู่ในชาติหนึ่งๆ ซึ่งถูกควบคุมปกครองโดยรัฐบาลของมนุษย์ เดิมนั้นรัฐบาลของมนุษย์ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า เพื่อให้ดูแลและบริหารกฎเกณฑ์ของพระองค์ในโลกนี้ พระเจ้าจะเป็นผู้ปกครองสูงสุดเหนือรัฐบาลของมนุษย์ และรัฐบาลนั้นจะต้องเนืองงานบนพื้นฐานของพระวจนะ แผนการและเป้าหมายของพระองค์ เป็นที่ปรากฏชัดในโลกปัจจุบันว่ารัฐบาลต่างๆ ไม่ได้ทำตามแผนการดั้งเดิมของพระเจ้า เขากลับทำสิ่งที่ชั่วช้าและกตัญญู ไม่ได้ทำตามหลักการของพระเจ้า นอกนั้นรัฐบาลและผู้นำต่างๆ ยังไม่ยอมรับรู้ว่า พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ รัฐบาลแบบนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรของโลก ซึ่งถูกควบคุมโดยซาตาน

รัฐบาลของมนุษย์จะยังอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการกำจัดอาณาจักรของโลกให้สิ้นไป และโดยเหตุที่คุณต้องมีชีวิตอยู่ภายใต้รัฐบาลของมนุษย์ คุณจึงจำเป็นต้องรู้ว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

- I. พระเจ้าเป็นผู้ให้กำเนิดรัฐบาล
 - ก. พระเจ้าเป็นผู้เจิมตั้งรัฐบาล : โรม 13:1
 - ข. ผู้นำ (ผู้ปกครอง) คือผู้รับใช้ของพระเจ้า : โรม 13:6
 - ค. พระเจ้าทรงตั้งและล้มรัฐบาลตามพระประสงค์ของพระองค์ :
ดาเนียล 4:32, 5:21, สดุดี 75:7
- II. แผนการของพระเจ้าสำหรับรัฐบาล
 - ก. แผนการดั้งเดิมของพระเจ้าที่มีต่อรัฐบาล :
 1. เพื่อคงไว้และสนับสนุนประโยชน์ของประชาชน : โรม 13:3,4
 2. เพื่อดำเนินการด้วยความชอบธรรมและพิพากษาความชั่วร้าย :
โรม 13:3-4
 - ข. รัฐบาลต่อสู้กับแผนการของพระองค์
 1. ใช้อำนาจในทางที่ไม่ชอบธรรมเพื่อให้สำเร็จความปรารถนาที่เห็นแก่ตัว
 2. ในกรณีเช่นนี้ พระเจ้าจะนำการพิพากษามาสู่ผู้ปกครองเหล่านี้ในที่สุด :
พงศกษัตริย์ 21:19
- III. ความรับผิดชอบของรัฐบาลที่มีต่อประชาชน
 - ก. ต้องไม่นำประชาชนไปสู่ความบาป : 1 พงศกษัตริย์ 12:28-30
 - ข. ต้องส่งเสริมประโยชน์ของประชาชน : โรม 13:1-5
 - ค. ต้องพิพากษาสิ่งที่ชั่วร้าย : โรม 13:3-4

ง. ต้องดำรงสันติภาพภายในเอาไว้ : 1 ซามูเอล 30:21-24

จ. ต้องป้องกันสิทธิของพลเมือง : กิจการ 22:25-30

IV. หลักการที่ใช้อุปการของผู้นำ

ก. ผู้นำต้องเป็นคนฉลาด : ปฐมกาล 41:33, เฉลยธรรมบัญญัติ 1:13

ข. ผู้นำต้องปกป้องและช่วยเหลือผู้ที่ยากจนและที่ขัดสน : โรม 12:4, สดุดี 82:3-4

ค. ผู้นำต้องรับรู้พระเจ้าในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า : สดุดี 2:10,11

ง. ผู้ปกครองที่ไม่รับรู้พระเจ้าเป็นพระเจ้าจะถูกคว่ำลง :

1. เนบูคัดเนสซาร์ : ดาเนียล 4

2. เบลซาซาร์ : ดาเนียล 5

3. เฮโรด : กิจการ 12:21-23

จ. พระเจ้าอาจแต่งตั้งผู้นำซึ่งเชื่อฟังพระองค์แทนที่ผู้ที่ไม่เชื่อฟัง : 1 พงศ์กษัตริย์ 11:11

ข. พระเจ้าอาจกำจัดทั้งครอบครัวจากการมีอำนาจ เนื่องจากความบาปของเขา :
1 พงศ์กษัตริย์ 14:7-8

ค. เพราะความชอบธรรมของคนๆ หนึ่ง พระเจ้าอาจอนุญาตให้เขาดำรงความเป็น
ทายาทหรือผู้สืบต่อบัลลังก์กษัตริย์ : 1 พงศ์กษัตริย์ 11:13, ลูกา 1:32

V. ความสัมพันธ์ของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล :

ก. จะต้องไม่มีการต่อต้านผู้นำและกฎหมาย : โรม 13:2

1. ยอมจำนนเพื่อเห็นแก่พระเจ้า : 1 เปโตร 2:13-14

2. การดูถูกรัฐบาลเป็นความบาป : 2 เปโตร 2:10

3. ประชาชนต้องเชื่อฟังกฎหมาย : มาระโก 12:17

ข. มีข้อยกเว้นสำหรับความเชื่อฟังเช่นนี้ : คำสั่งของผู้นำจะไม่ได้รับการเชื่อฟัง เมื่อ
คำสั่งนั้นต่อสู้กับคำสั่งหรือจุดประสงค์ของพระเจ้า

1. อพยพ 1:17

2. ดาเนียล 3:18

3. กิจการ 5:29

ค. ประชาชนต้องส่งส่วยภาษีอากรแก่รัฐบาล : โรม 13:6-7, มัทธิว 17:25-27

ง. บางครั้งพระเจ้าอนุญาตให้ประชาชนมีอิสรภาพในเลือกรัฐบาล : 1 ซามูเอล 8:4-9

จ. ประชาชนต้องอธิษฐานเพื่อผู้นำ : 1 ทิโมธี 2:1-2

VI. รัฐบาลของมนุษย์เป็นสิ่งชั่วคราว รัฐบาลทุกรัฐบาลต้องหยุดบริหารในวันหนึ่ง :

1 โครินธ์ 15:24, วิวรรณ์ 11:15